BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gegužės 20 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo ARIS paraiška — Ankstesnis vaizdinis Bendrijos prekių ženklas ARISA ASSURANCES S.A. — Santykinis atmetimo pagrindas — Galimybė suklaidinti — Žymenų panašumas — Ankstesnių prekių ženklų koegzistavimas rinkoje — Jungtinių Amerikos Valstijų teisės vadinamasis „Morehouse defense“ principas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-247/12

Argo Group International Holdings Ltd, įsteigta Hamiltone, Bermuduose (Jungtinė Karalystė), atstovaujama solisitorių R. Hoy, S. Levine ir N. Edbrooke,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą L. Rampini,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme:

Arisa Assurances SA, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujama advokato H. Bock,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2012 m. kovo 9 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 193/2011-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Arisa Assurances SA* ir *Argo Group International Holdings Ltd*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. birželio 6 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. rugsėjo 21 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. rugsėjo 3 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2012 m. gruodžio 18 d.,

susipažinęs su tripliku, kurį įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė 2013 m. balandžio 3 d.,

atsižvelgęs į tai, kad per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, bylos šalys nepateikė prašymo surengti teismo posėdžio, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2008 m. lapkričio 13 d. *Art Risk Insurance and Information Services Corp.* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) [pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)], pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 36 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Draudimo paslaugos; nuosavybės dokumentų dailės, kultūros dirbinių, antikvariato srityje ir kitų kolekcionuojamų materialių kilnojamųjų vertybių draudimas, rizikos valdymo paslaugos meno ir su menu susijusios pramonės reikmėms, įskaitant meno muziejus, meno fondus, kultūros ir ne pelno siekiančias organizacijas, privačius kolekcininkus, menininkus, meno tarpininkus, su menais susijusią bankininkystę, patikėtinius, draudimą, teisinių paslaugų teikėjus ir ne pelno siekiančias įstaigas; finansinės rizikos valdymo paslaugos, susijusios su kitomis draudimo formomis, įskaitant turto ir žalos draudimą meno ir su menu susijusios pramonės reikmėms.“

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2009 m. kovo 23 d. Bendrijos prekių ženklų biuletenyje Nr. 10/2009.

5 *Art Risk Insurance and Information Services* jau buvo žodinio Bendrijos prekių ženklo ARIS, registruoto 2005 m. rugsėjo 12 d., savininkė.

6 2009 m. birželio 18 d. įstojusi į bylą šalis *Arisa Assurances SA* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms paslaugoms.

7 Protestas buvo grindžiamas toliau pavaizduotu ankstesniu vaizdiniu Bendrijos prekių ženklu, jo registracijos paraiška pateikta 1996 m. liepos 8 d. ir jis įregistruotas 2000 m. sausio 18 d. numeriu 307470 36 klasės „draudimo ir perdraudimo“ paslaugoms:

8 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu.

9 2010 m. lapkričio 23 d. Protestų skyrius patenkino protestą ir atmetė Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką.

10 2011 m. sausio 20 d. *Art Risk Insurance and Information Services*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

11 2011 m. kovo 3 d. *Art Risk Insurance and Information Services* paprašė užregistruoti jos prekių ženklo paraiškos perdavimą *Argo Group International Holdings Ltd* (toliau – *Argo Group* arba ieškovė). Perdavimas Bendrijos prekių ženklų registre užregistruotas 2011 m. kovo 4 d.

12 2012 m. kovo 9 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Ji konkrečiai nusprendė, kad *Art Risk Insurance and Information Services* apeliacija, nors ją pateikė ne prekių ženklo paraišką pateikusi *Argo Group*, buvo priimtina, nes iki apeliacijos padavimo dienos, t. y. 2011 m. sausio 20 d., prekių ženklo paraiškos perdavimas *Argo Group* nebuvo užregistruotas Bendrijos prekių ženklų registre (ginčijamo sprendimo 17–23 punktai). Dėl galimybės supainioti du žymenis, dėl kurių kilo ginčas, Apeliacinė taryba, pirma, pažymėjo, kad atitinkamą visuomenę sudaro pakankamai informuoti, protingai pastabūs ir nuovokūs asmenys ir kartu specialių žinių turintys vartotojai, kurių pastabumo lygis yra didesnis (ginčijamo sprendimo 45 ir 46 punktai). Antra, ji nusprendė, kad prekių ženklo paraiškoje nurodytos ir ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės tapačios arba panašios (ginčijamo sprendimo 47 ir 48 punktai). Trečia, Apeliacinė taryba nusprendė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, bendrai yra panašūs, nes skiriamieji ir dominuojantys jų elementai „aris“ (prašomo registruoti prekių ženklo) ir „arisa“ (ankstesnio prekių ženklo) vizualiai beveik tapatūs, o fonetiškai – labai panašūs (ginčijamo sprendimo 49–55 ir 58 punktai). Taigi ji, kaip ir Protestų skyrius, padarė išvadą, jog yra galimybė suklaidinti (ginčijamo sprendimo 58 punktas), ir atmetė argumentą dėl dviejų nagrinėjamų žymenų koegzistavimo Europos Sąjungoje (ginčijamo sprendimo 25–28 punktai).

Šalių reikalavimai

13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

14 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

15 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba, nepatenkinus pirmojo prašymo, kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

16 Įstojusi į bylą šalis nurodo, kad šis ieškinys neatitinka Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų, nes ieškinyje nenurodyta jokia konkreti teisės nuostata, kurią pažeidė Apeliacinė taryba.

17 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką nereikalaujama, kad šalis aiškiai nurodytų nuostatas, kuriomis ji grindžia nurodomus pagrindus. Pakanka, kad ieškinyje būtų pakankamai aiškiai nurodytas šios šalies prašymo dalykas ir pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriais jis grindžiamas (žr. 2013 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Gigabyte Technology / VRDT – Haskins (Gigabyte)*, T-451/11, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), o taip yra nagrinėjamu atveju.

18 Iš ieškinio pakankamai aiškiai matyti, kad ieškovė iš esmės nurodo Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, nes teigia, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog nagrinėjami žymenys yra panašūs ir dėl to yra tikimybė juos supainioti. Beje, ginčijamą nuostatą ji aiškiai nurodo dublike.

19 Be to, ieškovės argumentai pateikti pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad VRDT ir įstojusi į bylą šalis galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – vykdyti teisminę kontrolę (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Gigabyte* 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija visus ieškovės argumentus, o VRDT atsakyme į ieškinį net aiškiai nurodo pagrindą dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo.

20 Todėl reikia atmesti įstojusios į bylą šalies nurodomą nepriimtinumu grindžiamą pagrindą ir išnagrinėti vienintelio ieškovės nurodyto pagrindo dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo pagrįstumą.

Dėl esmės

21 Vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu, ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

22 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką galimybę suklaidinti sudaro tikimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Iš šios teismo praktikos matyti, jog galimybė suklaidinti turi būti vertinama visapusiškai, atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visus konkrečiu atveju svarbius veiksnius, įskaitant žymenų panašumo ir jais

žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB / VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, 30–33 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

Dėl atitinkamos visuomenės

23 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką visapusiškai vertinant galimybę suklaidinti reikia atsižvelgti į vidutinį atitinkamos prekių kategorijos vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus. Be to, reikia atsižvelgti ir į tą aplinkybę, kad vidutinio vartotojo pastabumo lygis gali kisti, nelygu nagrinėjamą prekių ar paslaugų kategorija (žr. 2007 m. vasario 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mundipharma / VRDT – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Rink. p. II-449, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

24 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro pakankamai informuoti, protingai pastabūs ir nuovokūs asmenys ir kartu specialių žinių turintys vartotojai, kaip antai meno tarpininkai ir teisinės bei fiskalinės įstaigos, kurių pastabumo lygis yra didesnis (ginčijamo sprendimo 45 ir 46 punktai). Analizuodama galimybę suklaidinti ji rėmėsi atitinkamos visuomenės, įskaitant didesnio pastabumo vartotojus, atmintyje išlikusiu „netobulu“ nagrinėjamų žymenų vaizdu ir padarė išvadą, jog tokia tikimybė yra (ginčijamo sprendimo 58 punktas).

25 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes išvadą dėl galimybės suklaidinti ji padarė neatsižvelgusi į specialių žinių turinčio prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų paslaugų vartotojo didesnį pastabumo lygį. Pasak jos, dėl atitinkamos visuomenės, kuriai šios paslaugos skirtos, ir atitinkamos visuomenės, kuriais skirtos ankstesniu prekių ženklu žymimos paslaugos, pastabumo lygio skirtumų galimybė suklaidinti sumažėja.

26 Šiuo atžvilgiu, pirma, pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, ankstesniu prekių ženklu žymimos paslaugos skirtos ne tik tipiniam vidutiniam bendrinių draudimo formų, kaip antai transporto priemonių ar kelionių draudimas, vartotojui. Kaip teisingai pažymi VRDT, kadangi nesiremta sąlyga dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų, šis prekių ženklas saugomas visų draudimo ir perdraudimo paslaugų atžvilgiu, neatsižvelgiant į draudžiamo objekto pobūdį ir į šio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, kuris prireikus gali apimti tik transporto priemonių ir kelionių draudimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kureha / VRDT – Sanofi-Aventis (KREMEZIN)*, T-487/08, neskelbiamo Rinkinyje, 71 punktą). Taigi ankstesniu prekių ženklu žymimos paslaugos gali būti skirtos plačiajai visuomenei arba daugiau specialių žinių turintiems vartotojams.

27 Antra, nors tam tikros prekių ženklo paraiškoje nurodytos paslaugos iš tiesų skirtos daugiau specialių žinių meno srityje turintiems vartotojams, nagrinėjamų paslaugų sąraše yra ir bendros draudimo paslaugos, skirtos plačiajai visuomenei.

28 Vadinasi, prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos paslaugos skirtos tai pačiai atitinkamai visuomenei, kurią sudaro ir plačioji visuomenė, ir meno srities profesionalai.

29 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tokiu atveju, vertinant tikimybę suklaidinti, turi būti atsižvelgiama į mažiausio pastabumo visuomenę (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 15 d. Bendrojo Teismo Sprendimo *Ergo Versicherungsgruppe / VRDT – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO)*, T-220/09, neskelbiamo Rinkinyje, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

30 Todėl, net darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į didesnio pastabumo vartotojus, nagrinėjamoje byloje nebūtų galima jos dėl to kaltinti.

31 Taigi Apeliacinė taryba nepadarė klaidos nei apibrėždama atitinkamą visuomenę šioje byloje, nei į ją atsižvelgdama, kai vertino suklaidinimo galimybę.

Dėl žymenų panašumo

32 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, visapusis galimybės suklaidinti vertinimas, kiek jis susijęs su vizualiu, fonetiniu ar konceptualiu žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant visų pirma į jų skiriamuosius ir dominuojančius elementus. Tai, kaip vidutinis nagrinėjamų prekių ar paslaugų vartotojas suvokia prekių ženklus, yra lemiamas kriterijus visapusiškai vertinant minėtą galimybę. Šiuo atžvilgiu vidutinis vartotojas prekių ženklą paprastai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių (žr. 2007 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT / Shaker*, C-334/05 P, Rink. p. I-4529, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nusprendė, kad dominuojantys prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, elementai yra žodiniai elementai „aris“ (prašomo įregistruoti prekių ženklo atveju) ir „arisa“ (ankstesnio prekių ženklo atveju). Jos vertinimu, ankstesnio prekių ženklo elementai „assurances s.a.“ nėra dominuojantys, nes parašyti mažesniu šriftu, yra apatinėje prekių ženklo dalyje ir nemažai vartotojų daliai jie neturi skiriamųjų požymių, o stilistiniai ir spalviniai abiejų prekių ženklų efektai nėra pakankamai ryškūs, kad sumažintų „aris“ ir „arisa“ dominavimą (ginčijamo sprendimo 49 ir 50 punktai). Lygindama žymenis, dėl kurių kilo ginčas, Apeliacinė taryba konstatavo, kad vizualiai elementai „aris“ ir „arisa“ beveik tapatūs ir kad šie du žymenys tesiskiria papildoma raide „a“, ankstesnio prekių ženklo neskiriamaisiais elementais „assurances s.a.“ ir jų stilistiniais bei spalviniais efektais (ginčijamo sprendimo 52 punktas). Jos vertinimu, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, fonetiškai labai panašūs, nes prašomas įregistruoti prekių ženklas ir ankstesnis prekių ženklas atitinkamai tariami „a-ris“ ir „a-ri-sa“, o neskiriamieji elementai „assurances s.a.“ netariami (ginčijamo sprendimo 53 punktas). Apeliacinė taryba nusprendė, kad neįmanoma atlikti jokio konceptualaus žymenų palyginimo, nes nė vienas iš nagrinėjamų žymenų atitinkamoje teritorijoje nieko nereiškia (ginčijamo sprendimo 54 punktas). Ji padarė išvadą, kad bendrai žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs (ginčijamo sprendimo 55 ir 58 punktai).

34 Pirma, ieškovė ginčija žymenų, dėl kurių kilo ginčas, dominuojančių elementų nustatymą. Konkrečiai ji mano, kad, kiek tai susiję su tokiais vaizdiniais prekių ženklais, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, jų žodiniai elementai negali dominuoti labiau nei vaizdiniai elementai. Juo labiau kad žodis „aris“ nieko nereiškia.

35 Šiuo atžvilgiu reikia priminti teismo praktiką, pagal kurią, vertinant dominuojamąjį tam tikrų vienos ar kelių sudėtinio prekių ženklo sudedamųjų dalių pobūdį, reikia atsižvelgti, be kita ko, į kiekvienos iš jų vidines savybes, lyginant jas su kitomis sudedamosiomis dalimis. Be to, papildomai galima atsižvelgti į įvairių sudėtinio prekių ženklo sudedamųjų dalių santykinę padėtį (2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Matratzen Concord / VRDT – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Rink. p. II-4335, 35 punktas ir 2010 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Codorniu Napa / VRDT – Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY)*, T-35/08, Rink. p. II-5405, 35 punktas).

36 Iš to matyti, kad dominuojančio elemento sudėtiniame prekių ženkle nustatymas priklauso nuo konkretaus įvairių žymenį sudarančių elementų vertinimo, taigi nepriklauso nuo nagrinėjamo žymens pobūdžio – vaizdinio ar žodinio. Tad vaizdiniai vaizdinio prekių ženklo elementai nebūtinai yra dominuojantys šio prekių ženklo elementai.

37 Šioje byloje prašomą įregistruoti žymenį sudaro žodinis elementas „aris“, užrašytas šviesiai pilkomis didžiosiomis raidėmis, kurių tam tikrų dalių nematyti.

38 Priešingai, nei teigia ieškovė, žodinio elemento „aris“ grafinis pavaizdavimas negali būti laikomas dominuojančiu prašomo įregistruoti prekių ženklo sukuriamo bendro įspūdžio elementu. Tai paprasčiausia tipografija, skirta žodiniam elementui „aris“ išryškinti. Taigi, net jeigu, kaip nurodė ieškovė, šis grafinis pavaizdavimas prašomam įregistruoti prekių ženklui suteikia išgrynintą pavidalą, sukuriantį elegantiško rafinuotumo įspūdį, kuris patraukia meno industrijos veikėjus ir atitinka prekių ženklo paraiškoje nurodytų paslaugų rūšį, atitinkama visuomenė, norėdama nurodyti nagrinėjamą

prekių ženklą, bus linkusi ištarti elementą „aris“, o ne apibūdinti jos grafinį pavaizdavimą. Be to, tai, kad elementas „aris“, kaip pažymi ieškovė, nieko nereiškia, taigi *a fortiori* neapibūdina žymimų paslaugų, jam suteikia skiriamąjį požymį minėtų paslaugų atžvilgiu, o šis sustiprina jo dominuojamąjį pobūdį visapusiškai vertinant prašomą įregistruoti žymenį (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Gitana / VRDT – Teddy (GITANA)*, T-569/11, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

39 Ankstesnį prekių ženklą savo ruožtu sudaro pirmasis žodinis elementas „arisa“, užrašytas mėlynomis didžiosiomis raidėmis, išskyrus pirmosios „a“ raidės briauną, kuri yra raudona. Šis pirmasis žodinis elementas yra virš antrojo žodinio elemento „assurances s.a.“, nuo jo jis atskirtas mėlynu brūkšniu; antrasis žodinis elementas užrašytas mažesnėmis, taip pat mėlynomis didžiosiomis raidėmis.

40 Manytina, kad žodinis elementas „assurances s.a.“, parašytas mažesniu šriftu ir esantis apatinėje prekių ženklo dalyje, palyginti su elementu „arisa“, nėra dominuojantis elementas ankstesniame prekių ženkle. Šį vertinimą patvirtina apibūdinamasis „assurances s.a.“ pobūdis atitinkamų draudimo paslaugų atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gateway / VRDT – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway)*, T-434/05, neskelbiamo Rinkinyje, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tas pats pasakytina ir apie vaizdinius ankstesnio prekių ženklo elementus, kaip antai tipografiją, spalvą ir pabraukimą kurie, kaip pabrėžia pati ieškovė, yra įprastų spalvų paprasta rašysena. Todėl šie žodiniai ir vaizdiniai elementai negali paneigti žodinio elemento „arisa“, kuris užrašytas didesnėmis raidėmis ir yra virš kito žodinio elemento, dominuojamojo pobūdžio.

41 Taigi Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos, kai nustatė dominuojančius žymenų, dėl kurių kilo ginčas, elementus, todėl pirmasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

42 Antra, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ši neatliko visapusio nagrinėjamų prekių ženklų vertinimo ir apsiribojo dominuojančių jų elementų „aris“ ir „arisa“ vertinimu ir tada, kai vertino žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, ir kai atsižvelgė į šį panašumą siekdama įvertinti galimybę suklaidinti.

43 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad dviejų prekių ženklų panašumo vertinimas nereiškia, kad reikia atsižvelgti tik į vieną sudėtinio prekių ženklo elementą ir jį palyginti su kitu prekių ženklu. Atvirkščiai, nagrinėjamus prekių ženklus reikia lyginti atsižvelgiant į kiekvieno iš jų visumą, tačiau tai nereiškia, kad vertinant bendrą įspūdį, kurį atitinkamos visuomenės atmintyje palieka sudėtinis prekių ženklas, tam tikromis aplinkybėmis negali dominuoti vienas ar keli jo elementai (žr. minėto Sprendimo *VRDT / Shaker* 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Panašumas gali būti vertinamas remiantis vien dominuojančiu elementu tik tuomet, kai visos kitos prekių ženklo sudedamosios dalys yra nežymios (minėto Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT / Shaker* 42 punktas ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Nestlé / VRDT*, C-193/06 P, neskelbiamo Rinkinyje, 42 punktas). Taip ypač galėtų būti tuomet, kai ši sudedamoji dalis viena dominuotų atitinkamos visuomenės atmintyje užsifiksavusiame šio prekių ženklo vaizde, todėl visos kitos bendro šio prekių ženklo sukurto įspūdžio sudedamosios dalys būtų nežymios (minėto Sprendimo Nestlé / VRDT 43 punktas).

44 Nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba nusprendė, kad tam tikri žymenų, dėl kurių kilo ginčas, sudėtiniai elementai yra dominuojantys, tačiau nekvalifikavo kitų elementų kaip tokių nežymių, kad į juos neturėtų būti atsižvelgta lyginant abu žymenis. Taigi pagal pirma nurodytą teismo praktiką palyginimą ji privalėjo atlikti atsižvelgusi į visas sudėtines žymenų, dėl kurių kilo ginčas, dalis.

45 Pažymėtina, kad, kaip reikalaujama pagal šią pareigą, Apeliacinė taryba, vertindama žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualų panašumą, atsižvelgė ir į jos identifikuotus dominuojančius elementus, t. y. žodinius elementus „aris“ ir „arisa“, laikomus beveik tapačiais, ir į žodinį elementą „assurances s.a.“, ir į vaizdinius elementus, kurie kvalifikuoti kaip skirtingi (ginčijamo sprendimo 52 punktas).

46 Be to, tiesa, kad, vertindama žymenų, dėl kurių kilo ginčas, fonetinį panašumą Apeliacinė taryba palygino tik elementus „aris“ ir „arisa“. Tačiau remiantis tuo negalima daryti išvados, kad ji neatliko visapusio šių žymenų vertinimo, nes ji atsižvelgė į vienintelį kitą elementą, kurį galima ištarti, „assurances s.a.“, ir nusprendė, kad atitinkama visuomenė jo netars dėl to, kad jis nėra skiriamasis (ginčijamo sprendimo 53 punktas).

47 Vertindama žymenų, dėl kurių kilo ginčas, konceptualų panašumą, Apeliacinė taryba taip pat įvertino šių žymenų visumą, nes nusprendė, jog „nė vienas prekių ženklas“, t. y. nesant kito patikslinimo – nė vienas iš dviejų prekių ženklų, vertinant kiekvieną jų kaip visumą, įskaitant visus jų žodinius ir vaizdinius elementus, nieko nereiškia atitinkamoje teritorijoje (ginčijamo sprendimo 54 punktas).

48 Galiausiai, analizuodama suklaidinimo galimybę, Apeliacinė taryba dar kartą vertino kiekvieną iš prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, sudedamųjų elementų, tiek dominuojančių, tiek ne, kad visapusiškai įvertintų žymenų panašumą, ir dominuojantiems elementams suteikė daugiau, o nedominuojantiems – mažiau svarbos (ginčijamo sprendimo 58 punktas).

49 Todėl antrasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

50 Trečia, ieškovė kritikuoja Apeliacinės tarybos išvadą dėl galimybės supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, nors nustatytas nedidelis vaizdinis ir fonetinis jų panašumas.

51 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad nedidelį vaizdinį ir fonetinį panašumą konstatavo Protestų skyrius, o ne Apeliacinė taryba. Taigi, atsižvelgiant į nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią Bendrajame Teisme pateikiami ieškiniai skirti VRDT apeliacinių tarybų, o ne Protestų skyriaus sprendimų teisėtumo priežiūrai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį (žr. 2005 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Solo Italia / VRDT – Nuova Sala (PARMITALIA)*, T-373/03, Rink. p. II-1881, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), šis trečiasis argumentas turi būti atmestas kaip neveiksmingas.

52 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs.

Dėl galimybės suklaidinti

53 Visapusis galimybės suklaidinti vertinimas reiškia, kad tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, būtent tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Mažą žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 17 punktas ir 2006 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mast-Jägermeister / VRDT – Licorera Zacapaneca (VENADO su rėmu ir kt.)*, T-81/03, T-82/03 et T-103/03, Rink p. II-5409, 74 punktas).

54 Šioje byloje Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad yra galimybė suklaidinti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, atsižvelgiant, viena vertus, į prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų paslaugų panašumą ar tapatumą (ginčijamo sprendimo 48 punktas), o šio vertinimo ieškovė neginčijo, ir, kita vertus, į išvadą, kuri nėra klaidinga, kad abu žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs (žr. 52 punktą).

55 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kuriuo Apeliacinė taryba kaltinama neatsižvelgus į, pirma, ankstesnio prekių ženklo ir, antra, žodinio Bendrijos prekių ženklo ARIS arba prašomo įregistruoti žymens, įregistruoto JAV, koegzistavimą rinkoje. Pabrėždama, jog Apeliacinė taryba neteisingai įvertino šiuo atžvilgiu pateiktus įrodymus, ieškovė Bendrojo Teismo prašo taikyti JAV teisės vadinamąjį „Morehouse defense“ principą; pagal jį protestą dėl prekių ženklo registracijos

pateikęs asmuo negali būti laikomas nukentėjusiu dėl šios registracijos, jeigu prekių ženklo paraišką padavęs asmuo tapačioms ar iš esmės panašioms prekėms ir paslaugoms jau yra įregistravęs prekių ženklą, kuris yra tapatus ar iš esmės analogiškas prašomam įregistruoti prekių ženklui.

56 Dėl rėmimosi minėtu JAV teisės principu pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos prekių ženklų sistema yra savarankiška, iš taisyklių sudaryta sistema ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo nacionalinių sistemų ir Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, kurį aiškina Sąjungos teismas (žr. 2005 m. gegužės 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Grupo Sada / VRDT – Sadia (GRUPO SADA)*, T-31/03, Rink. p. II-1667, 84 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

57 Toliau reikia priminti, jog, žinoma, negalima visiškai neatsižvelgti į tai, kad tam tikrais atvejais ankstesnių prekių ženklų koegzistavimas rinkoje gali tariamai sumažinti VRDT instancijų konstatuotą dviejų prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, galimybę suklaidinti. Tačiau į tokią galimybę atsižvelgti galima tik tada, jeigu bent jau per su santykiniais atmetimo pagrindais susijusią procedūrą VRDT ginčijamo Bendrijos prekių ženklo savininkas tinkamai įrodo, kad minėtas koegzistavimas grindžiamas tuo, jog nėra galimybės, kad visuomenė supainios ankstesnius prekių ženklus, kuriais jis remiasi, su įstojusios į bylą šalies ankstesniu prekių ženklu, kuriuo grindžiamas protestas, ir jei nagrinėjami prekių ženklai ir prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs (minėto Sprendimo *Tribunal GRUPO SADA* 86 punktas ir 2007 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Castell del Remei / VRDT – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA)*, T-101/06, neskelbiamo Rinkinyje, 76 punktas).

58 Šioje byloje, pirma, negalima atsižvelgti į įrodymus, pateiktus siekiant įrodyti, jog ieškovė naudojo žodinį Bendrijos prekių ženklą ARIS, nes šis prekių ženklas skiriasi nuo prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas ir kurie abu yra vaizdiniai. Antra, įrodymai, kuriuose pavaizduotas prašomas įregistruoti žymuo toks, koks jis įregistruotas JAV, ir kurie apima ištraukas iš prašomo įregistruoti prekių ženklo buvusio savininko interneto svetainės ir 2010 m. liepos 21 d. straipsnį, kuriame, be kita ko, kalbama apie šio buvusio savininko naudojant šį prekių ženklą teikiamas draudimo paslaugas, yra susiję tik su prašomu įregistruoti žymeniu ir nesuteikia jokios informacijos apie šio žymens buvimą Sąjungos rinkoje, kuri yra svarbi šioje byloje, ir *a fortiori* apie tai, kaip atitinkama visuomenė šioje rinkoje susidūrė su prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas.

59 Todėl, kaip ginčijamame sprendime (27 ir 28 punktai) nusprendė Apeliacinė taryba, ieškovės pateikti įrodymai negali patvirtinti, kad koegzistavo prekių ženklams, dėl kurių kilo ginčas, tapatūs prekių ženklai ir juo labiau kad šis koegzistavimas sumažino galimybę juos supainioti, kaip tai suprantama pagal pirma minėtą teismo praktiką, ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškinio 11 priedo, kuriame nagrinėjamas principas „Morehouse defense“, ir dėl įstojusios į bylą šalies atsakymo į ieškinį I.1 b priedo, kurį ši pateikė atsikirsdama į ieškovės argumentus dėl tokio koegzistavimo buvimo.

60 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog egzistuoja galimybė suklaidinti, ir atmetė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

61 Taigi reikia atmesti vienintelį ieškovės nurodytą pagrindą, atitinkamai atmesti visą ieškinį ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl įstojusios į bylą šalies argumento dėl Apeliacinei tarybai pateiktos apeliacijos priimtinumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

63 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Argo Group International Holdings Ltd bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2014 m. gegužės 20 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.